

55-Giới Can Tỳ Kheo Ác Tà Kiến:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Tỳ kheo A-lợi-tra bỗng sanh ác tà kiến nói rằng: “Tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo”, các Tỳ kheo đem việc này bạch Phật, Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên khuyên can A-lợi-tra rằng: “Thầy chớ nên nói tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo. Thầy chớ phỉ báng Phật, phỉ báng Phật là không tốt, Phật không có nói lời này, Phật đã dùng đủ cách nói làm pháp dâm dục có thể chướng đạo. Thầy hãy bỏ ác tà kiến này”. Nên khuyên can Ba-lần cho bỏ việc này”. Các Tỳ kheo vâng lời Phật dạy đến khuyên can A-lợi-tra như trên đến lần thứ ba vẫn không thể làm cho A-lợi-tra bỏ ác tà kiến này nên trở về bạch Phật, Phật bảo: “Các thầy nên làm yết ma tấn Tỳ kheo A-lợi-tra về tội không bỏ ác tà kiến, nếu có Tỳ kheo nào khác giống như A-lợi-tra cũng nên làm như thế. Yết ma tấn về tội không bỏ ác tà kiến nên làm như sau: Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng nên xưng rằng:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỳ kheo A-lợi-tra này khởi ác tà kiến nói rằng: Tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo. Tăng đã khuyên can nhưng Tỳ kheo này vẫn không chịu bỏ ác tà kiến. Nếu tăng đứng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng tác pháp yết ma tấn Tỳ kheo A-lợi-tra về tội không bỏ ác tà kiến. Tùy Tỳ kheo kia không bỏ tà kiến trong bao lâu thì Tăng tùy làm yết ma tấn bấy lâu. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-tứ-yết-ma cho đến câu Tăng làm yết ma tấn Tỳ kheo A-lợi-tra về tội không bỏ ác tà kiến xong rồi. Tăng chấp thuận vì im lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Phật bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo nói rằng: Tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo. Các Tỳ kheo nên khuyên can: “Thầy chớ nên nói tôi biết nghĩa của pháp Phật là làm pháp dâm dục không thể chướng đạo. Thầy chớ phỉ báng Phật, phỉ báng Phật là không tốt. Phật không có nói lời này, Phật đã dùng đủ cách nói làm pháp dâm dục có thể chướng đạo. Thầy nên bỏ ác tà kiến này”. Khi các Tỳ kheo khuyên can như thế mà vẫn giữ chặt không bỏ thì các Tỳ kheo nên khuyên can đến Ba-lần nếu chịu bỏ thì tốt, nếu không chịu bỏ thì phạm Ba-dật-đề. Tướng phạm trong giới này là khi khuyên can Tỳ kheo này ban đầu nên dịu dàng khuyên can, nếu Tỳ kheo kia chịu bỏ thì nên bảo sám tội Đột-kiết-la; nếu không chịu bỏ thì Tăng nên Bạch-tứ-yết-ma can, pháp can là tăng nhất tâm hòa hợp... giống như đoạn văn trên cho đến

câu việc này xin nhớ giữ như vậy. Phật bảo các Tỳ kheo nên can Ba-lần, đây gọi là Ước sắc giáo, nếu khi dục dăng can mà chịu bỏ thì vẫn chưa phạm, can lần thứ nhất chưa xong hoặc xong... cho đến can lần thứ ba, nói chưa xong hoặc nói xong mà là phi pháp biệt chúng, phi pháp hòa hợp chúng, tợ pháp biệt chúng, tợ pháp hòa hợp chúng, như pháp biệt chúng, khác pháp khác luật, khác lời Phật dạy mà can ngăn thì vẫn chưa phạm. Nếu tăng như pháp như luật như Tỳ-ni, như lời Phật dạy mà can ngăn thì can lần thứ ba xong mà không bỏ mới phạm Ba-dật-đề.